

Izabela Trojanowska, Nie wierzę piosence

Nie wierzę piosence
Niebieski z niej ptak
Nie wrócisz ty prędzej
Nie prędzej i tak
Nadziei nie więcej
Niż trwania jej nut
No i już po piosence
I już po piosence
Już smutek jak wprzód
No i już po piosence
I już po piosence
Już smutek jak wprzód

Piosenka - ptak, tęsknota - ptak
Jak ciebie dogonić, nie wiedzą jak
Więc tylko wzlot w króciutkie sny
Po większy żal, gorętsze łzy

Nie wierzę tęsknocie
Już miesiąc, już rok
Kłamała mi co dzień
Że słyszę twój krok
Nie wierzę tęsknocie
Niebieski z niej ptak
Bo gdy zechcesz, mój złoty
Bez mojej tęsknoty
Powrócisz i tak
Bo gdy zechcesz, mój złoty
Bez mojej tęsknoty
Powrócisz i tak

Na krzaku róż już pierwszy szron
Dziś kogoś goniłam, nie, to nie on
Nie, to nie on, to znów nie dziś
A przecież mógł naprawdę przyjść

Uwierzę piosence
Uwierzę i tak
Gdy wezmę twe ręce
I spytam: "No jak?"
Nie później, nie prędzej
Uwierzę i tak
Gdy już wreszcie przyleci
Przyleci mój trzeci
Wędrowny mój ptak
Gdy już wreszcie przyleci
Przyleci mój trzeci
Wędrowny mój ptak